

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 1. stavak 1. drugu rečenicu Direktive Vijeća 77/249/EEZ o olakšavanju učinkovitog ostvarivanja slobode pružanja odvjetničkih usluga⁽¹⁾ tumačiti na način da države članice ovjeravanje vjerodostojnosti potpisa na dokumentima koji su potrebni za zasnivanje ili prijenos prava na nekretninama mogu izuzeti iz slobode pružanja odvjetničkih usluga i pridržati obavljanje te djelatnosti javnim bilježnicima?
2. Treba li članak 56. UFEU-a tumačiti na način da se ne protivi nacionalnom propisu države registra (Austrija), prema kojem je ovjeravanje vjerodostojnosti potpisa na dokumentima koji su potrebni za zasnivanje ili prijenos prava na nekretninama pridržano javnim bilježnicima, i to s učinkom da se izjava o vjerodostojnosti potpisa koju odvjetnik sa sjedištem u Češkoj Republici izda u svojoj državi sjedišta ne priznaje u državi registra, iako ta izjava prema češkom pravu ima pravni učinak službene ovjere,

osobito jer

- a. se pitanje priznanja izjave koju izda odvjetnik sa sjedištem u Češkoj Republici o vjerodostojnosti potpisa na zahtjevu za upis u zemljišne knjige u državi registra tiče sadržajnog obavljanja usluge od strane odvjetnika koja nije moguća odvjetnicima sa sjedištem u državi registra i odbijanje priznanja takve izjave stoga ne podliježe zabrani ograničenja

ili

- b. je takvo pridržavanje opravdano kako bi se osigurala zakonitost i pravna sigurnost akata (dokumenata o pravnim poslovima) i stoga služi važnim razlozima u općem interesu i usto je nužno kako bi se taj cilj ostvario u državi registra?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 77/249/EEZ od 22. ožujka 1977. o olakšavanju učinkovitog ostvarivanja slobode pružanja odvjetničkih usluga (SL L 78, str. 17.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 9., str. 14.).

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 15. srpnja 2015. uputio Oberster Gerichtshof (Austrija) –
BAWAG PSK Bank für Arbeit und Wirtschaft und Österreichische Postsparkasse AG protiv Verein
für Konsumenteninformation**

(Predmet C-375/15)

(2015/C 354/15)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Oberster Gerichtshof

Stranke glavnog postupka

Podnositelj revizije: BAWAG PSK Bank für Arbeit und Wirtschaft und Österreichische Postsparkasse AG

Druga stranka u revizijskom postupku: Verein für Konsumenteninformation

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 41. stavak 1. u vezi s člankom 36. stavkom 1. Direktive 2007/64/EZ⁽¹⁾ o platnim uslugama na unutarnjem tržištu (u daljnjem tekstu: Direktiva o platnim uslugama) tumačiti na način da se informacija (u elektroničkom obliku), koju banka pošalje u klijentov elektronički poštanski sandučić u okviru internetskog bankarstva (*e-banking*), tako da klijent nakon logiranja na internetsku stranicu za internetsko bankarstvo može klikom pristupiti toj informaciji, klijentu priopćuje na trajnom nosaču podataka?

2. U slučaju niječnog odgovora na prvo pitanje:

treba li članak 41. stavak 1. u vezi s člankom 36. stavkom 1. Direktive o platnim uslugama tumačiti na način da u takvom slučaju

- a) informaciju banka doduše stavlja na raspolaganje na trajnom nosaču podataka, ali je ne priopćuje klijentu, nego mu je samo čini dostupnom, ili je
- b) riječ jedno o stavljanju informacije na raspolaganje bez upotrebe trajnog nosača podataka?

⁽¹⁾ Direktiva 2007/64/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. studenoga 2007. o platnim uslugama na unutarnjem tržištu i o izmjeni direktiva 97/7/EZ, 2002/65/EZ, 2005/60/EZ i 2006/48/EZ te stavljanju izvan snage Direktive 97/5/EZ (SL L 319, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 10., svezak 2., str. 172.).

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 16. srpnja 2015. uputio Audiencia Provincial de Baleares
(Španjolska) – Francisca Garzón Ramos i José Javier Ramos Martín protiv Banco de Caja España de
Inversiones, Salamanca y Soria, S.A. i Intercotrans S.L.**

(Predmet C-380/15)

(2015/C 354/16)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Audiencia Provincial de Les Illes Balears

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Francisca Garzón Ramos i José Javier Ramos Martín

Tuženik: Banco de Caja España de Inversiones, Salamanca y Soria, S.A. e Intercotrans S.L.

Prethodna pitanja

1. Je li članak 698.1 španjolskog zakona o građanskom postupku, u mjeri u kojoj tom odredbom sprječava, u svakom slučaju, suca pred kojim se vodi redovan postupak za poništenje ovršnog naloga, da privremeno prekine hipotekarni ovršni postupak koji se temelji na istom nalogu koji se smatra ništavim, sukladan načelu učinkovite sudske zaštite ustanovljenoj člankom 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima ⁽¹⁾?
2. U slučaju da je odgovor na prethodno pitanje potvrđan, to jest da je španjolska odredba nesukladna s navedenim člankom Povelje EU o temeljnim pravima i posljedično, je li na ovaj slučaj primjenjiva sudska praksa Suda Europske unije, a osobito ona utvrđena u presudi prvog vijeća od 17. srpnja 2014. (C-169/14) ⁽²⁾?

⁽¹⁾ SL 2000, C 364, str. 1.

⁽²⁾ EU:C:2014:2099